

59 yıl önce bugün: Türk 'koynundaki yılan'-dan kurtuldu!

Posted on 08/09/2014

Türkiye'de bundan tam 59 yıl önce, 6 Eylül 1955'de bu kez hedef Rumlar ve diğer azınlıklardı. İstanbul'da gayrimüslim halkların ev ve işyerlerine 2 gün boyunca saldıran ırkçı gruplar, 'kurtuluşun Türk bayrağında olduğunu' haykırıyordu. Gayrimüslimlere, ev ve işyerlerine bayrak asarak bu vandallıktan muaf tutulabilecekleri söyleniyordu. Olaylar Yeşilköy, Nilantaşı, Edirnekapı, Aksaray, Laleli, Bakırköy, Beykoz, Kalamış, Çengelköy, İstinye, Arnavutköy, Bebek, Balat gibi pek çok semte yayılmıştı. 10'dan insan fazla katledildi. Kadınlar yine özel hedefti; resmi rakamlar 60 civarında tecavüz olayını kayda geçse de, gerçek rakamın 400'ü aştığı artık saklanamadı. Türk resmi kaynaklarına göre; 4 bin 214 ev, 1004 işyeri, 73 kilise, 1 sinagog, 2 manastır, 26 okul ile aralarında fabrika, otel vb. 5 bin 317 yer saldırıya uğradı.

Cumhurbaşkanı Recep Tayyip Erdoğan'ın 10 Haziran 2011'de bir televizyon programında sarf ettiği sözler, 1955'deki zihniyetin nasıl baki kaldığını izah ediyordu: "...Bizim için de neler yazdılar! Ne Yahudiliğimiz, ne Ermeniliğimiz, ne de affedersiniz Rumluğumuz kaldı."

'KURTULMA, ERİTME YÖNTEMİ'

Apoyevmatini Genel Yayın Yönetmeni Mihail Vasiliadis ile 6-7 Eylül'ü konuşurken, Rumların taleplerine ve politikaya da değindik...

Vasiliadis, 6-7 Eylül olayları için "bir zincirin halkası" diyerek, hedefin doğrudan azınlıklardan kurtulmak olduğunu belirtti:

“6-7 Eylül olaylarını anlayabilmek için, onun bir zincirin halkasını oluşturduğunu görmek lazım. Esas görmemiz gereken halka değil, zincirdir. O zincirin adı da, Rum toplumundan kurtulma, azınlıkları eritme yöntemidir. Bu zincirin diğer halkları olarak Varlık Vergisi, 20 yaş azınlık erkeklerinin toplama kamplarına gönderilmesi, devlet memurluğuna alınmama, barolarda yapılan temizlik, bazı işlerde çalıştırılmama gibi örnekler var. Bu olaylar zinciri için 1908’i işaret edebiliriz ama bugünkü Türkiye Cumhuriyeti’ni ele alacak olursak, Lozan’dan döndükten sonra devletin içindeki çekirdek kadro bu gruplardan, azınlıklardan kurtulmak istedi...”

‘KIBRIS İLE İLGİSİ YOK’

Vasiliadis, “Yeni Türkiye Cumhuriyeti’nin topraklarında birçok azınlık yaşıyordu. Bunlar ikiye ayrılırlar; Müslüman azınlıklar ve gayrimüslim azınlıklar. Müslüman azınlıkları Kürtler, Aleviler, Azeriler, Lazlar ve bir sürü azınlık Türkleştirme politikası, asimilasyon politikasına uğradı. Gayrimüslimler için -din farkı olunca asimilasyon zor olur- eritme politikası uygulandı. Bu eritme programı uygulanmaya başlandı. 1955’de bu programın bir halkası olarak 6-7 Eylül olayları yaratıldı” diye konuştu.

6-7 Eylül olayları için Kıbrıs’ın bahane yapıldığını hatırlatan ve “Kıbrıs ile yakından uzaktan ilgisi yoktur” diyen Vasiliadis, şu hususlara değindi:

“Kıbrıs ile ilgisinin olmamasının bir ispatı da; sadece Rumların değil, Ermeni ve Yahudilerin de olaylarda zarar görmesidir. Bir taşla iki kuş vurmak istediler. Bu, Türk tarafının çıkarınaydı. O çekirdek kadro azınlıklardan kurtulmak istedi; tek tip bir halk yaratmak istedi. Bu dönemde Kıbrıs problemi de ortaya çıktı. Özellikle İngilizleri ilgilendiren, zor durumda bırakan bir sorundu. 1940, 1950’li yıllarda bütün İngiliz sömürgeleri ayağa kalkmış ve sömürgecilikten kurtulup bağımsızlıklarını ilan etmişlerdir. İngiltere’nin elinde kala kala - Mısır’da da devrim olunca- Ortadoğu petrollerine yakın, söz sahibi olabilmek için

kullanabilecekleri bir Kıbrıs kaldı. Ama Kıbrıslılar da yüzde 80 oranında Yunan kökenli olduğundan, kurdukları şeyle İngilizleri adalarından kovmak için mücadeleye girdiler. İngiltere'nin bundan kurtulmak için tek çıkar yolu, babadan kalma politikaları olarak, 'böl ve yok et' politikasıydı. EOKA dedikleri örgüte karşı kendi askerleri yerine adadaki Türklere bir polis gücü oluşturup kullandılar. Köyünde yanyana oturan, beraber çiftliklerini, tarlalarını süren Ahmet ile Yorgo; birinin oğlu EOKA'da birininki İngiliz milis kuvvetlerinde olunca, onları düşman hale getirdiler. İngilizler, Türkiye ile Yunanistan'ın arasını bozmak için çalıştı. Çekirdek kadronun da işine geldi. ”

TÜRK MEDYASI: KOYNUMUZDAKİ YILANLAR

6-7 Eylül olaylarından önce Türk medyasının da cinayetlere vesile olan bir yayıncılık yaptığını ifade eden Vasiliadis, gazetelerde Rum, Yahudi, Ermeniler aleyhinde yazıların yayımlandığını; 'koynumuzda yılan beslemişiz', 'ekmeğimizi yiyorlar' gibi başlıkların kullanıldığını kaydetti.

“Ekmek yiyoruz ama sanki çalışmadan yiyoruz! Millet de zaten o dönemde fakir. Haliyle bir galeyan içinde. Zaten yaşayamıyorlar. Ona müsebbip azınlıklarımız gibi yansıtıldı. Hakim, komprador sınıf değil de, azınlıklarımız gibi yansıtılınca, kinlerini bize çevirdiler. 'Bizi kötü yaşatanları cezalandırıyoruz' mantığı hakim kılındı. Bizler, 'Müslümanların kanını emmekle' suçlandık. Halk bize karşı silah olarak kullanıldı. Ondan önceki halkaya dönersek, eritme programının halkasından biri olan, Varlık Vergisi... Bir yasa çıkararak yürürlüğe koydular. 'Bu adam düşmandır' dersin, sonra vazgeçer 'dost' dersin, beceremezsin. Bir iki nesil geçmeden doğrunun farkına varılmaz. Ama en kötü şey, halkın bir kısmını halkın diğer kısmının üstüne saldırtmak, onu silah olarak kullanmak...”

'90 BİNİN ÜZERİNDEYDİK, ARTIK SAYIMIZ 1700...'

Vasiliadis, olay anına ilişkin hatırladığı bir sahneyi ve olayların Rumlar üzerinde sonradan ne etki yarattığını, şöyle özetledi:

"Ben çalışıyordum. Derler ki, pek çok Türk pek çok Rum'u kurtardı. Hayır, hiçbir Türk kurtarmadı! Ahmet, Mehmet Bey, Yorgo'yu kurtardı. Rum olduğu için mi? Dostu, arkadaşı olduğu için. O şekilde yardım edenler oldu. Mesela bizim apartmanın kapıcısı önce bayrağı eline aldı, kapattı kapıyı. Rumların burada olmadığını söyledi. Sonra saldırmak için gelenler gidince, eline kazmasını aldı ve ilerideki Rum işyerlerine, evlerine saldırdı."

"Sonun başlangıcı oldu. Türkiye'den başka yerde yaşamayı kafasından geçirmeyen Rumların kafasına Türkiye'de hayat hakkı tanınmayacağı dank etti! İşlerine güçlerine bakacaklarına çocukları için yurtdışına, başka yerlere istikbal hazırlamaya gittiler. Ama o dönemde kimse kalkıp gitmedi. 1964'e kadar. O tarihe geldiğimizde İstanbul'da 90 binin üzerinde Rum vardı, 13 bin Rum sınır dışı edildi. 18 ay içinde her 3 Rumdan 2'si İstanbul'u terk etmek zorunda kaldı. 90 binin üzerindeki nüfusumuz 30 binin altına düştü. Şimdi İstanbul'da 1700 Rum var. Bunlara 'Rum Rum' demek lazım. Tıpkı 'caretta caretta' gibi. Soy tükenmek üzere!"

'DEMİRTAŞ KALBİMİZDE ILIK BİR TAT BIRAKTI, AKP AKLINI BAŞINA ALSIN'

Vasiliadis, Türkiye'de dayanışma iklimine ilk kez Cumhurbaşkanlığı seçiminde tanık olduğunu da açıkladı:

"Bir Rum olarak, dayanışma iklimini ilk olarak Cumhurbaşkanlığı seçiminde, Selahattin Demirtaş'ın söyleminde gördüm. Bir toplantı yapıldı, Demirtaş derdimizi dinledi. Kullandığı söylemler kalbimizde ılık bir tat bıraktı. Ermeni bir arkadaşımız kendisine '6-7 Eylül'de

Kürtler de vardı, 1915’de Kürtler de vardı; büyük annem sizin için onlara inanmayacaksınız’ dedi ve ‘nasıl size inanayım’ diye sordu. Demirtaş gayet sakindi ve ‘inanmanızı istemedim; gücümüzü birleştirelim, sorunlarınızı biz çözmeyelim, beraber çözelim’ dedi. Bizi mutlu etti ve oyumuzu seve seve kendisine verdik.”

AKP’nin ilk hükümetlik döneminde AKP’ye oy verdiğini belirten Vasiliadis, “2002’de Yunanistan’dan dönerken, 2 Kasım günü İstanbul’da olmayı başardım. Çünkü 3 Kasım’da seçim vardı. Belki de Rumlar arasında AKP’ye bir tek ben oy verdim. O dönemde AKP en az benim kadar Avrupa Birliği düşüncesine bağlı ve muhtaçtı. Hatta samimi arkadaşlarımı da oy vermeleri için ikna etmeye çalıştım. Ancak AKP iktidara gelince, sanki pişmiş aşı su katıldı; işler karıştı. Giderek değişmeye başladı. Hem Kıbrıs konusunda hem de ‘bütün komşularla sıfır sorun’ diye bir durum ortaya atılmıştı. O da tersine döndü. Sıfır komşuyla sorunsuz olduk! AKP, Türkiye’nin geleceğini düşünüp aklını başına almalıdır” şeklinde konuştu.

‘OTURMA VE ÇALIŞMA İZİNİ VERİLSİN’

Rumların güncel taleplerini sorduğumuz Apoyevmatini Genel Yayın Yönetmeni Mihail Vasiliadis, şu yanıtı verdi:

“Bir talebimiz var ki, bin bir sorunu doğuruyor. Yani Rumlara ‘kaç derdin var’ diye sorsan, bin tane sayacak ama o derdi ortaya koyan bir tanedir. O da demografik problem. Mesela 1700 kişinin omzunda kaldı, 90 bin kişinin kurduğu bir kurum. Bize ‘gidenler geri gelsin’ diyorlar. Öbür taraftan geleni görmedim! 13 bin kişi feci şekilde Türkiye’den kovuldu. Onların yüzü suyu hürmetine, o günahı affettirmek için, İstanbul’a yerleşmek isteyen Yunan, Rum kişiler varsa, 13 bin oturma ve çalışma izni hazırlanır, Rum Cemaatine katılmak isteyenler, o izinler kendisine verilir. Devletin buna müsaade vermesi lazım. Mesela Cemaate hükmi şahsiyet tanınmıyor. Biz seçim yapıyoruz, seçecek adamları belirliyoruz, o kişiler bize

değil Vakıflar Genel Müdürlüğüne hesap vermek durumunda kalıyor. Bizim örf ve adetlerimize ve bizim yapacağımız yönetmeliğe göre yapılmadı. Onlar yönetmelik yapıp dayatıyorsa, bunu eritme politikasının halkası olarak sayarız. Bizim içimizden de bir iki kişi bulup 'çok mutluyuz' dedirtiyor, propaganda yapıyorlar.”

ALİ BARIŞ KURT

Kaynak: firatnews.com